

כתיבה ועריכה ופירוש המילים: המורה אלי פרה

מקראי ציון / חיים נחמן ביאליק

לזכר הקונגרס בבזיליאה

*איד עמקם קבצקם מפנות הגלה, ***איד** : אסון, צרה, שבר גדול)
*נאקתו המרה את-בלקם הקימה – ***נאקתו** : אגחתי, "שמעתי את-נאקת בני ישראל" שמות ו'; (5)
והנה נהיתה המרה הגדולה,
ותפרץ ממקורה הנאמן הדמעה
הגדולה, הנעימה, הבירה, החמה,
אליה נתפלל זה-במה.
אין זאת כי אם-באו עד-נפש המים,
ובכבת העין הרעה נגעה,
כי קרעה הזעקה את-לב השמים,
ושאול בעדנו לרחמים קראה.
ולבב מי לא-***עלץ** ברעדה לקראתכם,
לא בכך מרחוק עדתכם?
מפנות הארץ לא-זמירות הבאתם –
כי קינות נושנות החדשות לבקרים,
ולעיני השמש את-עמכם הראיתם
מגולל בדמיו כמים ***מגרים** ;
ובעמדם ***נד** אחד ובדדתם יחד –
בשר מי אז לא-***יסמר** מפחד?
תדנה נא יחדו גם-דמעות עמנו,
תבאנה ***נאד** אחד מתפוצות הגלה.
אם-פדות אין עמנו – עוד חי גאלנו,
וקמה ובאה השעה הגדולה.
ואחרון על-עפר את-קולכם יעלה
הראשון ליסד המעלה.
ובדברי ימינו המלאים אגחות
תאצר כפנינה דמעתכם הקדושה.
מציידי הדלתות ובני הטפחות
זכירו מי-ירה ***האבן הראשה** –
אך גם-במחשכים פשמש בל-ידעך
זכרוכם בעמכם הנדח.
תשרי, תרנ"ח, סוסנוביצא

*עלץ : שמח, "עלץ לבי ביהנה" שמואל ב' פרק א' פס' 1)

*מגרים : מלשון ניגר, זב, קילוח)

*נד : עמוד-מים, קיר)

*יסמר : יודקף, העור סומר מקור, מפחד או התרגשות)

*נאד : חמת, שק נוזלים, כאן בהשאלה; בבת-אחת)

*האבן הראשה : האבן בראש קשת-הבניין, נזכרת בזכריה ד'; (7)